

JSEM ZA VODOU!

Kázání ze soboty 30.11.2019 – br. Marek Jonczy

1. Text Lk 1,68-71

2. Text Exodus 14, 21-31

I. Úvod – Jsme za vodou?

Otázka: Můžete se prosím přihlásit všichni vy kteří si myslíte, že jste tak říkajíc " za vodou"? Zřejmě jsem otázku nepoložil zcela přesně, zkusím to tedy ještě jednou a lépe. Kdo z vás si myslí, že je po duchovní stránce "za vodou"? Tady už by to mohlo být trochu lepší.... Přátelé, kdo jiný, než my křesťané, sedící dnes tady v lavicích, bychom měli být přesvědčení o tom, že už jsme za vodou. Pro vás, kteří ten pocit nemáte věřím, že bude povzbuzením mé dnešní krátké zamyšlení. A vy, kteří si myslíte, že jste za vodou, prosím o tom znovu se mnou zapřemýšlejte.

Vybral jsem si k tomu více než názorný biblický text, který mám moc rád. Je to velmi známý příběh, jehož zvěst překračuje hranici kostelů a patří do obecnějších znalostí snad každého člověka. Každý, už o něm určitě alespoň něco málo zaslechl. Napomáhají tomu nejen obrazy v galeriích, ale i celá řada filmových zpracování Mojžišova příběhu. Já vždy moc rád sleduji, jak si filmaři na této biblické kapitole trikově vylamují zuby. Velikost příběhu se staletí promítá také do písní, a to nejen biblických žalmů, ale taky písní soudobých. Také my "gospeláci" jsme nedávno píseň o přechodu Rudého moře zařadili do repertoáru a troufám si tvrdit, že je stejně epická, jako příběh samotný.

II. Kontext příběhu

Příběh Izraelského národa je velmi zajímavý. Určitě doporučuji všem přečíst si někdy celý příběh vyvedení z Egypta i následně další čtyřicetileté putování po poušti. Stejně tak postava Mojžiše je velmi inspirativní. Navíc se jedná se o jednu z mála biblických postav, jejíž životopis, byl takto podrobně zapsán.

My se v našem příběhu ocitáme těsně po vyjití Izraelského lidu z Egypta. V situaci, kdy Faraonovi po deseti ničivých ranách ruply nervy a on dovolil Izraelcům z Egypta odejít. Brzdy si však nechává v hlavě rozležet a rozhodne se své rozhodnutí zvrátit vojenskou stíhací výpravou, proti které pěší bezradné houfy uprchlíků nemají vůbec žádnou šanci.

Jsou dostižení u Rákosového moře, což je hebrejský překlad pro námi známé Rudé moře. A právě tady dostává radostný a zdánlivě snadný úprk z otroctví svůj první, a zdaleka ne poslední, šrám na krásu.

Lid se poleká a začne panikařit. Terčem jeho výčitek se stává Mojžiš, který si musí vyslechnout první várku bédování, nářku a možná i urážek. "Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl abychom zemřeli na poušti? To je pro nás lépe sloužit Egyptu, než zemřít na poušti". Neříkali jsme ti to? Ty jsi nás přesvědčoval o tom, že bude líp. My se nechali opít rohlíkem o zaslíbené zemi, a za prvními kopečky už máme zásadní a hlavně neřešitelný problém... Připomínáme si v posledních dnech 30 let od nsvobody v naši zemi a pořád se najde dost těch, kteří dokážou říci, že za útluhu bylo lépe, protože přece před námi problémy za námi problémy. No řekněte sami není to biblické vyprávění nadčasové?

Na druhou stranu lze asi pochopit, jak těžké je věřit, když ten Boží vysvoboditelský počín

nená stoupající úspěšnost a dokonce zadrhne hned při prvním problému. Skoro to chvíli vypadá, jakoby se to Bohu nějak vymklo z rukou.

III. Bůh koná zázraky

Náš příběh ale pokračuje. I přes to všechno reptání, nespokojenost, rychlost zapomnění, Bůh Izraelským nic nevyčítá. Naopak, jde do akce a bojuje za svůj lid. Na rozdíl od pohanických bohů, kteří jen někde shůry nestranně posunují figurkami, on se rozhodne opět aktivně vstoupit do děje. Jsme svědky úchvatných Božích činů, nejdříve oblakového sloupu, který zamezuje vojsku, aby se k uprchlíkům přiblížilo a následné monstrózní rozestoupení mořské vodní hladiny, jež umožní Izraelským přejít na druhou stranu.

V té naprosté beznaději se aktivizuje ta největší síla, která dokáže pohnout i se samotným místem všech démonů a sil zla – mořskou masou vod. Musel to být bezpochyby úchvatný pohled. A i když se filmaři snaží sebevíc, pořád si myslím, že je to jen takový čajíček.

Možná bychom teď rádi trochu rozebrali ony všechny přírodní a fyzikální zákony, které snad umožnili to, že se něco takového stalo. Biblickému textu však nikdy nejde o přírodovědeckou informaci, nikdy nezkoumá jak se to stalo, ale proč se to stalo. Učí-li nás biblický text nějakým souvztažnostem, tak jediné těm, že Hospodin se o svůj lid vždy postará.

IV. K čemu zázraky?

Další vysvětlení, proč se to všechno stalo nacházíme v závěru 14 kapitoly. Pronásledovatelé zahynuli a Izraelci přešli suchou nohou na druhý břeh. Egypťané nebyli ani schopni záuťčit. Zprava i zleva jim bránilo moře a ze zadu oblakový sloup. Když se pak moře zavřelo, nebylo úniku.

Čteme, že se lid bál Hospodina a uvěřil Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

No řekněte sami po takové zážitku, kdo by se nebál, kdo by neuvěřil? Ale opravdu je výsledkem epických zázraku naše víra? Skoro to vypadá, jako by řešení našeho duchovního života byly zázraky.

Budeme-li číst celý příběh, pak zjistíme, že to s nimi zase tak růžové nebylo, ani pro Izrael. Ani deset egyptských ran, ani rozestoupení moře, ani mana z nebe, zázračně vyhrané bitvy nezaručili Izraelcům víru. Kdykoliv to jde, tak nám ta banda uprchlíků zase nespokojeně reptá, žadoní nebo si dokonce nahradí Boha zlatým teletem a tak dále.

My bychom zase určitě spíš hledali všechny vědecké a technické možnosti, jak to ten Copperfield vlastně udělal. A kdo ví, zda by nám takový zázrak vůbec k něčemu byl.

Přesto jsem přesvědčený o tom, že se zázraky dějí i dnes. Možná ne, tak monstrózní a dech beroucí na efekt, přesto existují a potřebujeme je v určitých chvílích stejně jako Izrael u Rudého moře.

Sám jsem letos před takovým mořem stál několikrát, problémy za mnou, problémy přede mnou. A on se znovu postaral. Znovu za mě zabojoval. Použil hned několik Mojžíšů. Někteří dokonce sedí dnes tady v lavicích. Použil moji ženu, mé děti, rodiče a ti všichni dělali v mém životě vlastně epické zázraky.

Budete-li se pozorně koukat kolem sebe, určitě jich celou řadu objevíte i vy. Víru nás zřejmě nenaučí, ale mohou nás nasměrovat tím správným směrem, do Boží blízkosti, do jeho

svrchovanosti a péče.

V. Závěr – Jsme za vodou!

A tak si troufám tvrdit, že jsme ZA VODOU přátelé! Nejen, že Hospodin v našich životech dál koná zázraky. On je pro nás začal konat dokonce už dlouho před tím, než jsme přišli na svět. Před dvěma tisíci lety vykonal bezesporu ten největší a nejpíctější zázrak, který se dotýká každého z nás. Tak jako si dokázal poradit s přírodními živly a skrze Mojžíše rozestoupil moře, aby ochránil svůj lid, tak skrze svého syna Ježíše dokázal, ochránit nás všechny, když přemohl tu nejtemnější veličinu, kterou je smrt. Díky Ježíšovu vzkříšení dnes máme i my jistotu, že jsme na druhém břehu ZA VODOU a je jenom na nás, jestli tento zázrak dokážeme přijmout za své a nasměrovat se tím správným směrem. Moc bych si to přál. AMEN